

DIA 2 DE SETEMBRE

SANTS BERNAT, MONJO DE POBLET,
I MARIA I GRÀCIA, MÀRTIRS

SOLEMNITAT

PRIMERES VESPRES

HIMNE

ij. T.

T

amquam tri-nam Chri-sti nardum, * Sanctos có-li-

mus Bernárdum, Ma-rí-am et Grá-ti-am.

Il-lum fi-des ut orná-vit, tri-a vo-ta nuncu-pá-vit

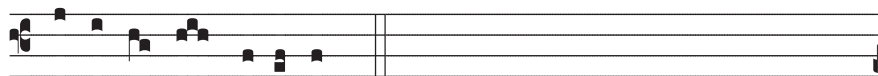
Popu-lé-ti mónachus.

Hinc in páu-pe-res pro-fú-sus, de-lá-tus, non est confú-

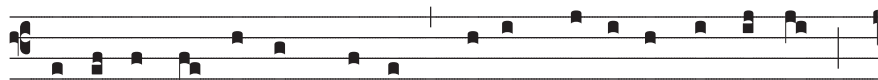
sus, De-i pro-vi-dénti-a.

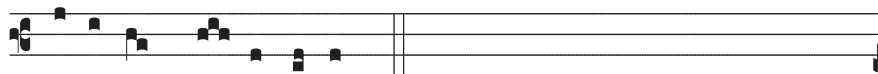
Mox a-pósta-tam convértit, et ad su-os se di-vértit

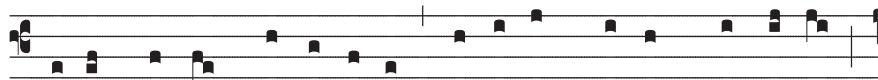
pre-di-cándi grá-ti-a.

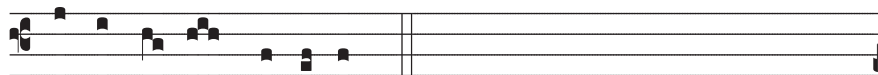
So-ró-res ad fi-dem ductas fra-ter Ré-gu-lus abdúctas

pér-ti-nax per-sé-qui-tur.

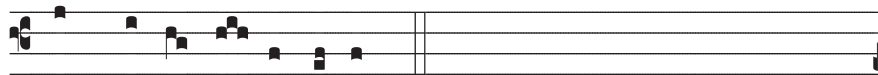
Fratris frontem cla-vo fi-gi so-ró-rum ve-rum transfi-gi

col-la iu-bet glá-di-o.

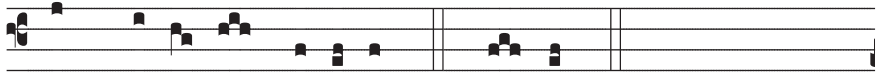
E-ia má-rty-res nostrá-tes, iam pro no-bis De-o gra-tes,

et pre-ces ef-fúndi-te.

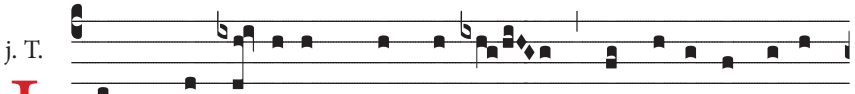
Ti-bi Ie-su sit laus pi-a, qui na-tus es de Ma-rí-a,

cum Patre ac Spí-ri-tu. A-men.

SALMÒDIA

ANTÍFONA 1: EL SENYOR, * per la seva gràcia, donà una nova vida a Bernat, Maria i Gràcia, traient-los de les tenebres i portant-los a la glòria dels sants.

j. T.

In splendó-ribus * sanctó-rum de ténebris edú-

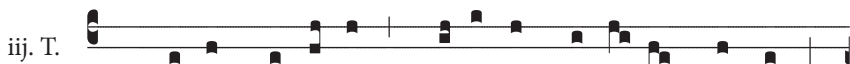

ctos Bernárdum, Ma-rí-am, et Grá-ti-am, per grá-ti-am

su-am regene-rá-uit Dóminus.

ANTÍFONA 2: PREVIINGUTS * amb el temor del Senyor, els nostres màrtirs, plens de prudència, enaltiren Déu en el seu cor.

T i-mó-re Dómi-ni * prævénti mártý-res nostri

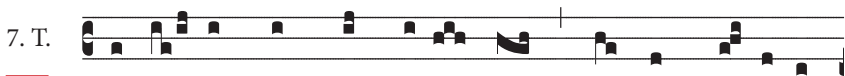

intelléctum bonum si-bi fecérunt et íde-o conféssi sunt

De-um in corde su-o.

ANTÍFONA 3: UNA LLUM RESPLENDÍ * per als qui vivien al país tenebrós.

E x-ór-tum est * in téne-bris lu-men ha-bi-tán-

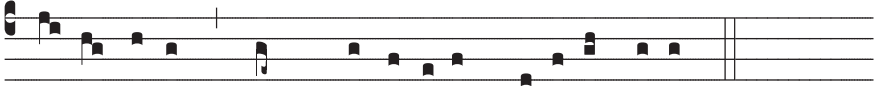
tibus in re-gi-óne umbrae mortis.

ANTÍFONA 4: PRENENT ELS PRINCIPALS, * d'entre els enemics, els posà amb els poderosos del seu poble.

S

úsci-tans prínci-pes * a terra inimicórum collo-

cá-vit e-os cum princí-pibus pópu-li su-i.

RESPONSORI: AQUESTA ÉS * la veritable fraternitat, que mai no pogué ser rompuda en el combat: vessant la sang, seguiren el Senyor, * Menyspreant la reialesa, arribaren al Regne del cel. **∨**. Entre ells sempre hi va haver un sol esperit i una sola fe. * Menyspreant.

j. T.

H æc est * ve-ra fra-tér- ni- tas, quæ numquam

pó- tu- it vi- o-lá- ri cer- tá-mi- ne, qui effúso

sánguine secú- ti sunt Dó- mi- num, * Conte-

mnéntes aulam ré- gi- am perve-né- runt ad

re- gna cæ- lé-sti- a. **∨**. Unus fu- it semper spí-

ri- tus in e- is, et u- na fi- des. * Conte-mnéntes.

CÀNTIC DE MARIA, ANTÍFONA: QUE EL NOSTRE ESPERIT * celebri Déu que ens salva, perquè les obres del seu braç són potents; derroca els poderosos del soli i exalça el prínceps humils fins al tron de la seva glòria.

v. T.

E

xúltet spí-ri-tus noster * in De-o sa-lu-tá-ri

nostro, qui-a fe-cit po-ténti-am in bráchi-o su-o

depónens po-téntes de se-de et exáltans príncipes hú-

mi-les ad thronum gló-ri-æ su-æ.

MATINES

INVITATORI

ANTÍFONA: Veniu, adorem el Rei dels reis, que coronà els seus màrtirs Bernat, Maria i Gràcia.

iv. e.

V ení- te ad-orémus Regem regum, * Qui már- ty-
 res su- os coroná- vit Bernárdum, Ma-rí- am et Grá-
 ti- am.

HIMNE

ij. T.

A r-bi-ter re-rum, * da-tor et sa-lú-tis, corda tu
 mu-tas, po-tes et vo-léndo íl-lico ex ipsis Ábrahæ
 nepó-tes rédde-re sa-xis.

Ecce Bernárdus, Mahométi olim
sequax fidélis, iter dum pergébat
cántica exáudit Populéti cœtus
nocte precántis.

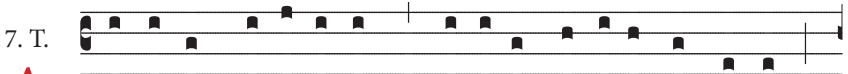
Novis ex verbis, Spíritu monénte,
lux tua affúlsit, tetigitque mentem,
totus in Christo, sociúsque Christi
arsit amóre.

Vota vix ardens tria nuncupávit,
quando mendícis bona congeréndo,
vidit admírans nímium profúsus,
créscere fructus.

Laus Deo Patri, Genitóque Patris,
sit tibi compar utriúsque virtus,
Spíritus; semper résonent canéntum
láudibus ora. Amen.

PRIMER NOCTURN

ANTÍFONA 1: AMET, * guiat a Poblet per la llum divina, va perdre el camí del món, però va trobar el camí del cel.

A

mé-tus Popu-lé-tum * di-víno lúmíne addúctus,

mundi vi- am amí-sit, sed cæ-li vi- am invé-nit.

ANTÍFONA 2: MENYSPREAT * l'ofici d'ambaixador i l'honor del món, desitjant agradar només a Déu, va demanar l'hàbit de la vida monàstica.

vii. T.

Despécto * legá-ti mú-ne-re et mundi honó-re,
so-li De-o placé-re cúpi-ens, sanctæ conversa-ti-ónis
hábi-tum quæ-sí-vit.

ANTÍFONA 3: HAVENT ESTAT BATEJAT * i rebut el nom de Bernat, es va proposar d'imitar les virtuts de tan gran pare.

j. T.

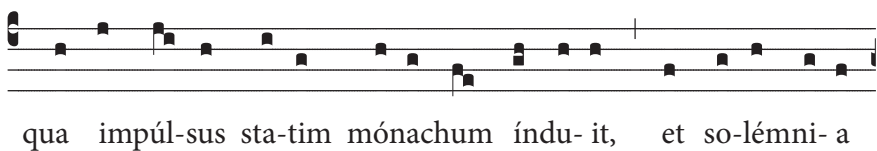
Baptísmo expi-á-tus * et Bernárdi nómine suscé-
pto, tanti patris virtú-tes si-bi imi-tándas pro-pósu-it.

ANTÍFONA 4: LA FORÇA DE L'ESPERIT SANT * no coneix la lentitud, pel seu impuls va vestir de seguida com a monjo, i va fer els vots solemnes.

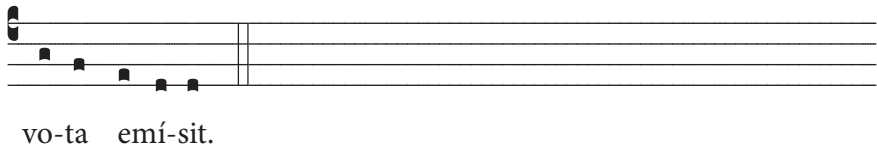
j. T.

Ne-scit tarda mo-lí-mina * virtus Spí-ri-tus Sancti,

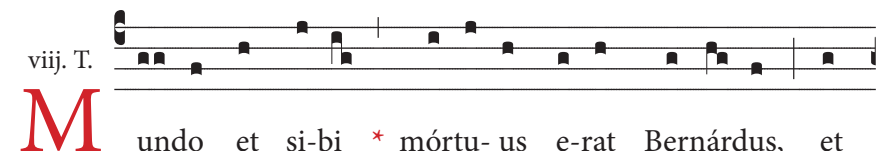
qua impúl-sus sta-tim mónachum índu-it, et so-lémni-a

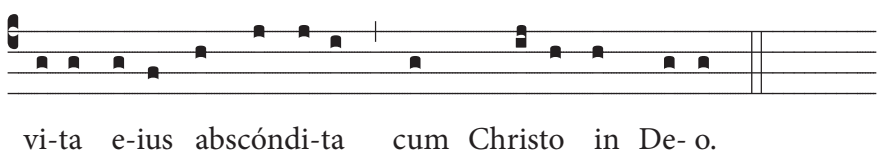
vo-ta emí-sit.

ANTÍFONA 5: BERNAT * estava mort per al món i per a si mateix, i la seva vida estava amagada amb Crist en Déu.

vij. T.

Mundo et si-bi * mórtu-us e-rat Bernárdus, et

vi-ta e-ius abscondi-ta cum Christo in De-o.

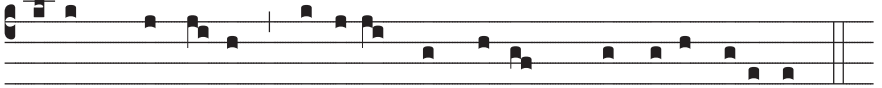
ANTÍFONA 6: PLANTAT * al jardí sagrat de la religió, com un lliri ardent, brillava amb l'esplendor de totes les virtuts.

3. T.

I

n sacræ * re-li-gi-ónis horto, vel-ut candens li-

li-um plantá-tus, virtútum ómni-um splendóre refúlsit.

RESPONSORI 1: EL SENYOR * estimava Bernat amb una caritat inestroncable, per això l'atragué misericordiosament i el va conduir a la solitud: * I li va parlar al seu cor. **∇**. Entra, estimat meu, a la casa de la meua mare i a la cambra de la qui m'ha concebut. * I.

j. T.

I

n ca-ri- tá- te * perpé- tu- a di- léxit

Bernárdum Dómi- nus, í- de- o attrá-xit e- um mí-

se- rans, et du- xit in so- li- tú- di- nem:

* Et locú- tus est ad

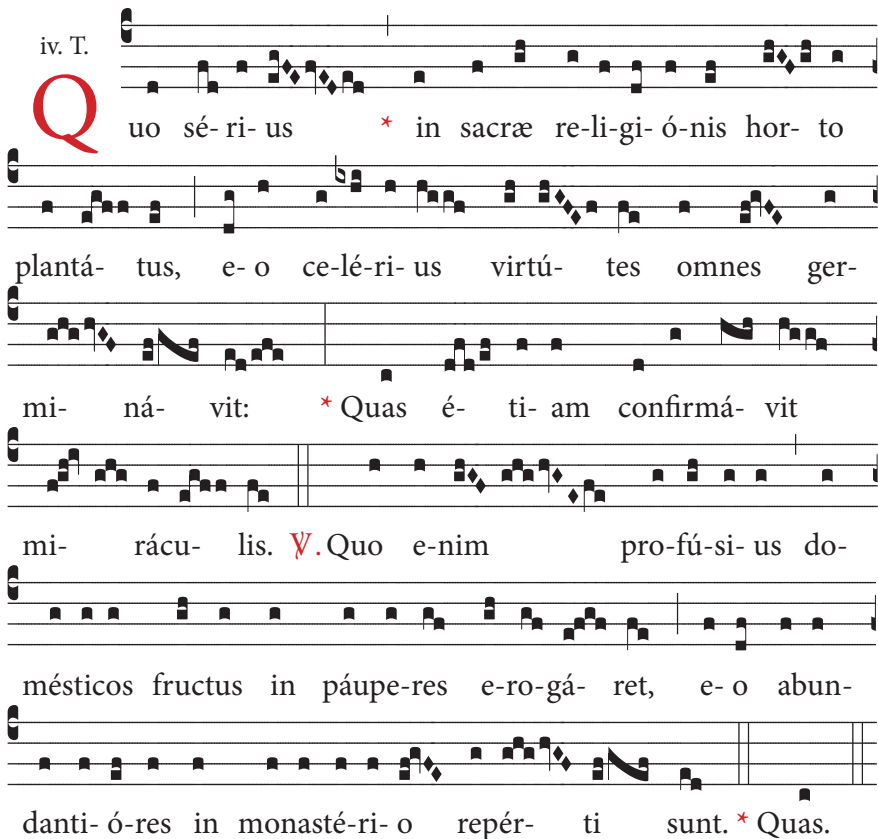
cor e- ius. **∇**. Ingréde-re, di- lécte mi, in domum

matris me- æ, et in cubícu- lum gene- trí- cis me- æ.

* Et.

RESPONSORI 2: COM MÉS SERIOSAMENT * va ser plantat al jardí de la sagrada religió, més ràpidament va fer brotar totes les virtuts: * Que també va confirmar amb miracles. **∇**. Perquè com més pròdigament repartia els fruits de la casa als pobres, més abundants es retrobaven al monestir. * Que.

iv. T.

Quo sé-ri-us * in sacrae re-li-gi-ó-nis hor-to
 plantá-tus, e-o ce-lé-ri-us virtú-tes omnes ger-
 mi-ná-vit: * Quas é-ti-am confirmá-vit
 mi-rá-cu-lis. **∇**. Quo e-nim pro-fú-si-us do-
 mésticos fructus in páu-pe-res e-ro-gá-ret, e-o abun-
 danti-ó-res in monasté-ri-o repér-ti sunt. * Quas.

RESPONSORI 3: A L'HOSPITAL FOU ACOLLIT * un monjo de Poblet apòstata, que era rector d'una parròquia. * Aquest, en parlar miraculosament el seu fill mut per ordre de Bernat, retornà als seus primers

vots. **¶** Ell, esperant el retorn del sant, aviat va morir i va ser enterrat amb roba de clergue, i en ser exhumat va aparèixer amb la cogulla monàstica. * Aquest.

viiij. T.

Hospí-ti-o suscé- ptus * a mónacho Popu-lé-ti

apósta-ta, cu-iúsdam óppi-di pá-rochum agén- te,

* Quem per mu- tum e-iúsdem ffi- um, iussu Bernár-

di mi-ra-bí-li-ter lo-quén- tem, ad prístina vo- ta

re- vo- cá- vit. **¶** Qui be- á-ti vi- ri expéctans

rédi-tum, mox vi-ta functus et cle-ricá-li ve-ste sepúl- tus,

in monachá-li cucúlla exhumá-tus appáru- it.

* Quem per mu- tum.

RESPONSORI 4: AGENOLLAT * davant la imatge del Crucificat, la seva ànima s'inflamava de zel, suplicava la salvació de tots i, ardent pel desig de martiri, * Exclamava sovint: Jesús meu, crucificat per mi!, qui em donarà de morir per vós? **∨**. Tal era la virtut del príncep en la seva exaltació! Tal era el fervor en el seu pit ardent. * Exclamava.

j. T.

G enu- fléxus * an- te imá- gi- nem Cru-
 ci- fí- xi, ze- lo animárum succén- sus, pro ómni-
 um sa- lú- te deprecabá- tur, et martý- ri- i de- sidé-
 ri- o iúgi- ter ástu- ans, * Fre- quéter exclamá- bat:
 Iesu mi, cruci- fí- xe pro me! quis mi- hi det, ut
 e- go mó- ri- ar pro te? **∨**. Ta- lis in excélso
 fulgébat Prínci- pe vir- tus! Ta- lis in ardénti péctore

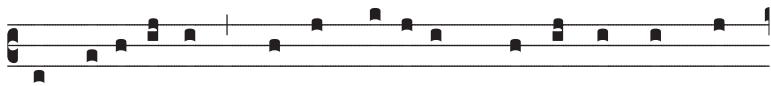

fervor e- rat. * Fre-quenter.

SEGON NOCTURN

ANTÍFONA 7: ELEVANT * la seva ment a coses més altes, Bernat volgué il·luminar els seus familiars mitjançant la predicació de l'evangeli.

vij. T.

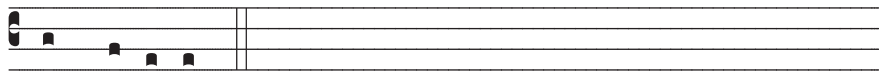

A

d alti- ó-ra * mentem é-levans Bernárdus, ad con-

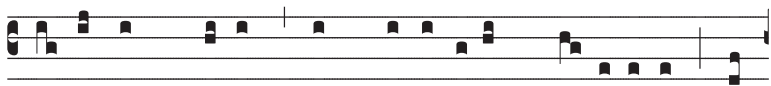
sanguíne- os per evangé-li i prædi-ca-ti- ó-nem illuminán-

dos perré-xit.

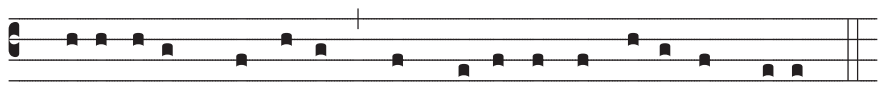
ANTÍFONA 8: HAVENT ARRIBAT PRIMER * a Lleida, convertí a la fe de Crist la seva tia materna i la instruí sòlidament.

7. T.

I

-lérdam pri- us * ad ma-térteram pervéni- ens ad

Christi fidem convértit, ac po-ténter in e- a instrúxit.

ANTÍFONA 9: QUAN EXPLICÀ AL SEU GERMÀ, * que ja era rei, la causa de la seva vinguda, el va amenaçar de mort si gosava predicar Crist.

j. T.

U t fratri su- o iam régu-lo * causam advéntus ex-
 pósu- it, e- i mortem miná- tus est, si Christum prædi-
 cá- re audé- ret.

ANTÍFONA 10: PERÒ EL SANT GERMÀ, * menypreades les amenaces del rei, havent-se dirigit a les germanes les va convertir a la fe de Crist i en ella les va establir fermament.

iv. T.

A t sanctus fra- ter * régu- li mi- nis însuper há- bi- tis,
 soró- res aggréssus ad Christi fidem convértit, et in
 e- a perfécte firmá- vit.

ANTÍFONA 11: HAVENT-LES PURIFICAT * amb el sant baptisme, els posà el nom de Maria i Gràcia i les uní a l'Orde Cistercenc.

vij. T.

Q uas cum sacro * expi-ásset baptisma-te, álte-ram

Ma-rí- am, Grá-ti- am álteram nuncupá-vit, et Cister-ci-én-

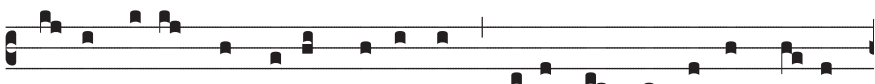
si Ordi-ni addí-xit.

ANTÍFONA 12: HI HAGUÉ * en els tres servents de Déu un sol esperit, una sola fe i una sola voluntat de lliurar els seus cossos per Déu en els turments.

7. T.

F u-it * in tribus De-i servis unus spí-ri-tus,

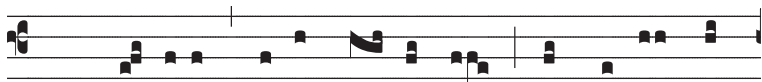
u-na fides, et una vo-lúntas tradéndi córpo-ra su- a

propter De-um ad supplí-ci- a.

RESPONSORI 5: L'HOME JUST, * inflammat de zel apostòlic, es dirigit als seus familiars per portar-los de les tenebres a la llum: * Del poder del diable a Déu. **∇**. A Lleida va convertir la seva tia materna a la fe de Crist. * Del poder.

ij. T.

A

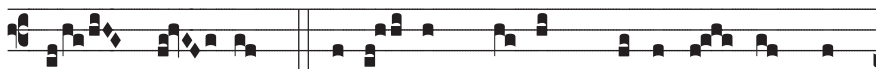
-postó- lico * ze-lo ac-cénsus vir iustus, ad

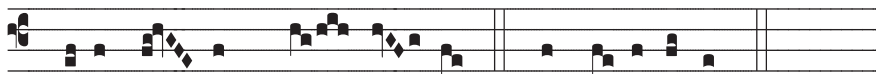
consanguíne- os per- ré- xit, ut e- os edú- ceret

de téne-bris ad lucem: * De po- testá-te sá- ta-næ

ad De- um. **∇**. I-lér-dæ qui-dem ma-térte- ram ad

Christi fi- dem con- vér- tit. * De po- testá-te.

RESPONSORI 6: TORNAT A VALÈNCIA, * va trobar el seu germà, ja rei de Carlet, seguidor sense fe de les tradicions dels seus pares: * Endurit de cor, el va deixar. Ψ . Però les germanes, dòcils, les va conduir a Déu, amb la seva ajuda. * Endurit.

v. T.

Va-lénti- am ingrèssus, * fratrem su- um iam Car-
 lé-ti régu- lum, pérfidum æmu- la-tó- rem pa-terná-
 rum tradi-ti- ónum invé- ni- ens: * Indu-rá-tum corde
 de- sé-ru- it. Ψ . So-ró-res ve-ro dóci- les, De- o
 co-ope-ránte, ad De- um addú- xit. * Indurátum.

RESPONSORI 7: RECONEIXENT * que les seves germanes estaven exposades al perill de l'apostasia, si es quedaven a la casa fraterna, va decidir que fugissin a mitjanit, * Guiades per l'esplendor del cel. **∇**. Que en són, de bells, els vostres passos, filles de príncep, sortint de la vostra parentela. * Guiades.

j. T.

A -gnó-scens au- tem * so-róres su- as ex-
 pó-si-tas a-posta-tándi pe-rí-cu- lo, si permané-
 rent in fra-térna do- mo, fugam il-lis consú-lu-it, quæ
 mé-di-a no- cte e- grés-sæ, * Su-pérno splen-
 dó-re du-cúntur. **∇**. Quam pulchri sunt gressus
 vestri fí-li-æ prínci-pis, e-gre-di-éntes de cogna-ti-
 ó-ne ve- stra. * Su-pérno.

RESPONSORI 8: EN FER-SE DE DIA, * les germanes mirant Bernat, diuen: Qui ens separarà de l'amor de Crist? * Ni la mort ni la vida, ni el perill ni l'espasa. **∇**. Tant si vivim com si morim, som del Senyor. * Ni la mort.

vij. T.

A

l- bescénte auró- ra * Bernárdum sibi óbvi- um

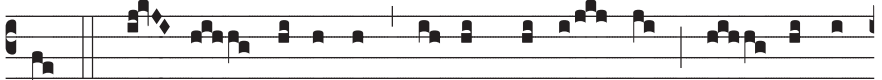
aspi- ci- éntes soró- res; Quis, ínqui- unt, nos se-pá-

ra- bit a ca-ri- tá- te Chri- sti? * Non

mors, non vi- ta, non pe-rícu- lum, non gládi-

us. **∇**. Si- ve ví- vimus, si- ve mó-ri- mur, ví- ctimæ

so- lí- us Dó- mi- ni su- mus. * Non mors.

TERCER NOCTURN

ANTÍFONA: EL SENYOR VA MENAR * els seus sants per un camí meravellós i en la claror d'estels durant la nit, fugint de la seva família, per unir-se a Crist sense cap temor.

v. T.

D

edúxit Dóminus * sanctos su- os in vi- a mirá- bi-

li, et in luce stellá- rum per no- ctem, fugi- éntes

a coga- ti- ó- ne su- a, ut Christo secú- ri- us

adhæré- rent.

RESPONSORI 9: BERNAT * en ser trobat pel seu germà perseguidor, va ordenar que li travessessin el front amb un clau, en presència de les seves germanes, va lliurar la seva ànima a Déu. * Donà testimoni amb esperit agrait cap al seu Redemptor. **∇**. Si Crist va ser clavat a la creu per Bernat, Bernat va ser traspasat amb un clau per Crist. * Donà.

viiij. T.

Bernardus * fratri persequenti óbvi- am fa- ctus,
 ab e- o frontem clavo co-ram so-ró- ribus con- fó-
 di ius- sus, ánimam De- o réddi- dit: * Gra-
 tum testá-tus ánimum erga su- um Redem- ptó-
 rem. **∇**. Si enim Chri- stus pro Bernádo cla- vis cru- ci
 affi- xus, Bernárdus pro Christo est cla- vo confós-
 sus. * Gra- tum.

RESPONSORI 10: ELL MATEIX, * coronat pel martiri, el germà impiu intenta apartar-ne les dues germanes, ara per l'afalagament, ara pel terror: però són incommovibles, * No s'inclinen davant les pregàries, ni davant les amenaces. **∇**. Perquè fort com la mort és l'amor de les esposes de Crist. * No.

vij. T.

I - pso * per martý-ri-um co-roná- to ímpi- us

fra-ter soró-res ambas nunc blandí- ti- is, nunc terró-

ri-bus a propó-si-to di-vélle-re co-ná- tur:

sed illæ immó-bi- les, * Nec pré-ci- bus fle- ctún- tur,

nec mi- nis. **∇**. For- tis est e-nim ut mors di-lé-

cti- o, qua Christo sunt de-spon- sá- tæ: * Nec.

RESPONSORI 11: LES GERMANES, * inamovibles en la fe, l'impíu germà va ordenar que les ferissin amb l'espasa, que van rebre amb fort esperit, * Aconseguiren feliçment al bes de l'espòs. **∇**. Que em besi amb besos de la seva boca. * Aconseguiren.

iv. T.

S o-ró-res * in fide immó-bi-les exó- sus
 ímpi- us fra- ter, glá- di- o pércu-ti iubet, quem
 forti exci-pi- éntes áni- mo, * Ad ó-scu-lum spon-
 si fe-lí- ci-ter pervené- runt. **∇**. Oscu-lé-tur
 me óscu-lo o-ris su- i. * Ad.

RESPONSORI 12: AQUESTA ÉS * la veritable fraternitat, que mai no pogué ser rompuda en el combat: vessant la sang, seguiren el Senyor, * Menyspreant la reialesa, arribaren al Regne del cel. **Ψ.** Entre ells sempre hi va haver un sol esperit i una sola fe. * Menyspreant.

j. T.

H æc est * ve-ra fra-tér- ni- tas, quæ numquam

pó- tu- it vi- o-lá- ri cer- tá- mi- ne, qui effúso

sánguine secú- ti sunt Dó- mi- num, * Conte-

mnéntes aulam ré- gi- am perve- né- runt ad

re- gna cæ- lé- sti- a. **Ψ.** Unus fu- it semper spí-

ri- tus in e- is, et u- na fi- des. * Conte- mnéntes.

LAUDES

HIMNE

j. T.

N

ullus incén-so, * modus est amó- ri, iam di- u

sa- cris a-gi-tá-ta flammis, i- re Bernár-di pí- e-tas

in i- psos æ- stu- at enses.

Ergo in antí- quam pátri- am re- vér- sus sémi- nat ver-

bum ca- ri- tá- te du- ctus, et ve- ri- tá- tem clámi- tat

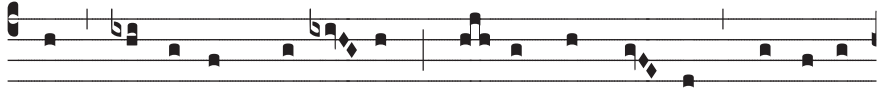
a- pér- te o- re sincé- ro.

No hi ha cap límit per a l'amor encès: fa temps que, agitada per flames sagrades, la pietat de Bernat l'abranda a anar contra les espases mateixes.

Així que tornant cap a l'antiga pàtria va semblant el Verb mogut per la caritat, proclama la veritat obertament amb veu sincera.

Mox su- as vi- ctor gémi- nas so- ró- res, ágmi- ni Chri-

sti glóme- rat; Ma- ri- æ, Grá- tiæ et no- men trí- bu- it

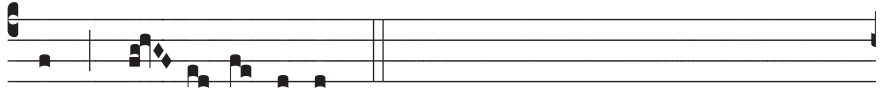
re- ná- tis flú- mi- ne sacro.

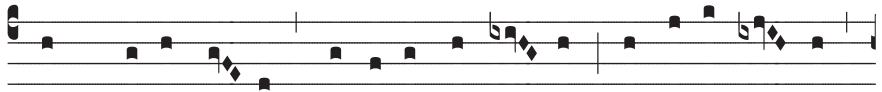
Ardet Almánzor, ra- bi- éque fren- det; fra- ter, et fra- tris

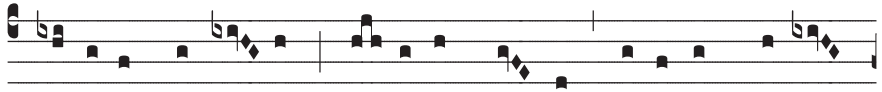
te- rebrá- re cla- vo præ- ci- pit fron- tem, glá- di- is so- ró-

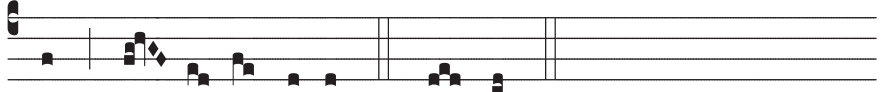
rum gút- tu- ra fi- gi.

Laus De- o Pa- tri, Ge- ni- tóque Pa- tris, sit ti- bi compar

utri- úsque vir- tus Spí- ri- tus; semper re- sónent ca- nén-

tum láu- di- bus o- ra. A- men.

Aviat el vencedor aplega les seves dues germanes en les files del Crist; a les renascudes dins del doll sagrat, els posa el nom de Maria i Gràcia.

Al-Mansur crema, s'escriuix de ràbia; el germà s'avança a trepanar amb un clau el front del seu germà, i que enfonsin les espases en les gorges de les seves germanes.

Lloança a Déu Pare i al seu Unigènit, i a vós, Esperit, el mateix honor se us tributi; que les veus ressonin sempre amb les lloances dels cantors. Amén.

SALMÒDIA

ANTÍFONA: LLOEM DEVOTAMENT * el Senyor que fa que els nostres germans, màrtirs seus, exultin en la glòria i s'alegrin en les seves mansions.

ij. T.

L audet de-vó-te * Dóminum præ-sens cho-rus, qui
 fratres nostros, et már-ty-res su-os fa-cit exultáre
 in gló-ri-a, et læ-tá-ri in cu-bí-li-bus su-is.

RESPONSORI BREU: Que s'alegrin * Davant de Déu els justos. Que s'alegrin. **∇.** Que no planyin res per celebrar el seu triomf. * Davant de Déu. Glòria. Que s'alegrin.

E xúltent iusti, * In conspé-ctu De-i. Exúltent.

∇. Et de-lecténtur in læ-tí-ti-a. * In conspé-ctu.

CÀNTIC DE ZACARIES, ANTÍFONA: **BENEÏT** * sigui el Senyor, Déu dels nostres germans, que cridant-los a la fe, engrandí la seva Església; el cel es va alegrar per la seva glòria i nosaltres celebrem avui amb joia el seu record.

v. T.

B ene-dí-ctus * Dó-minus De-us fratrum no-

stró-rum qui e-órum voca-ti-ó-ne ampli-á-vit

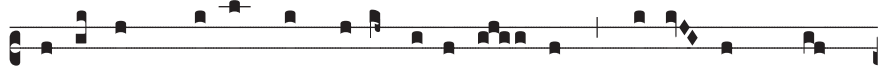

Ecclé-si-am su-am; e-órum fe-lí-ci corona-ti-

ó-ne su-pér-nam læ-ti-ficávit ci-vi-tátem su-am;

e-ó-rum so-lémni recorda-ti-ó-ne præ-sén-tem hó-

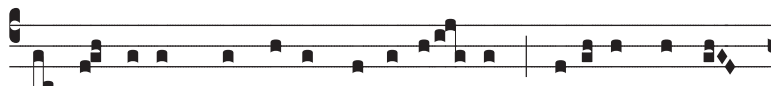
di-e conso-lá-tur famí-li-am su-am.

PRIMA

ANTÍFONA: ANAVEN ERRATS * lluny del camí de la veritat, la llum de la justícia els ha il·luminat i el sol de la intel·ligència ha sortit per a ells.

vij. T.

E

r-rán-tibus * a vi-a ve-ri-tá-tis illúxit lumen

iu-stí-ti-æ et sol intel-ligénti-æ ortus est e-is.

TÈRCIA

ANTÍFONA: AVUI SÓN TRES * els qui donen testimoni a la terra, lloant i beneint el Senyor a una sola veu.

vj. T.

T res sunt ex nostris hódie fideles * qui testi-
 mó-ni-um dant in terra, qua-si uno o-re laudá-
 tes, et bene-di-céntes Dómi-num.

SEXTA

ANTÍFONA: TOTS ANÀVEU ESGARRIATS * com ovelles disperses, però ara heu tornat al pastor i guardià de les vostres ànimes.

8. T.

Q ui e-rá-tis * sic-ut o-ves errán-tes convérsi
 estis nunc ad Pa-stó-rem et E-píscopum a-nimá-rum
 vestrá-rum.

NONA

ANTÍFONA: EN ALTRE TEMPS * éreu fosc, però ara que esteu en el Senyor, sou llum.

j. T.

E -rá-tis a-liquándo ténebræ: * nunc autem lux

in Dómino.

SEGONES VESPRES

HIMNE, com a les Primeres Vespres

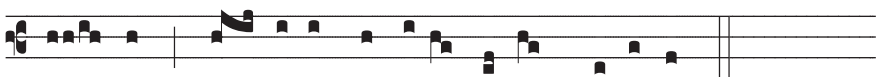
SALMÒDIA

ANTÍFONA 1: EL SENYOR ELS ESTIMÀ * amb un amor etern; per això fou bondadós amb ells.

ij. T.

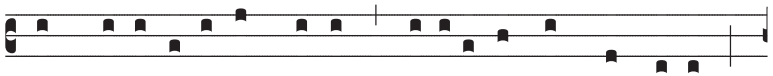
I n cha-ri-tá-te perpé-tu- a * di-léxit e- os Dó-

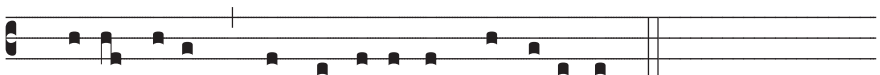
mi- nus, í- de- o attráxit e- os mí-se-rans.

ANTÍFONA 2: ARRELATS * i fonamentats en l'amor de Déu, van guardar constantment la fe de Crist.

7. T.

I n di-lecti-óne De-o * radicá-ti, et fundá-ti

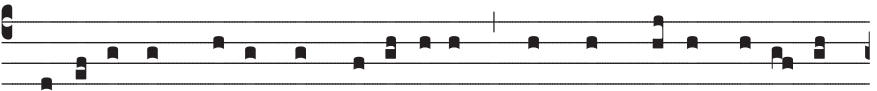
Christi fidem constantíssime servavé-runt.

ANTÍFONA 3: TROBANT LA MORT * pel furor del seu germà, Déu els mostrà el Regne del cel i feu fructificar els seus treballs.

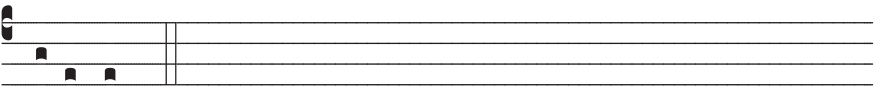
iv. T.

P er i-ram * homi-cí-di- i fra-térni oecumbéntes

honestá-vit De- us in labó-ribus et complé-vit labó-res

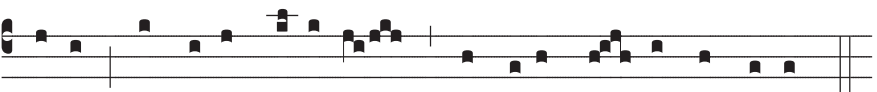
illó-rum.

ANTÍFONA 4: FEM L'ELOGI DELS NOSTRES PRÍNCEPS, * iguals en l'elecció, en el treball semblants i idèntics en la mort.

vij. T.

L audémus príncipes nostros * quos et e-lécti-o

pa-res et labor sími-les, et finis fe- cit æquá-les.

RESPONSORI BREU: **R̃.** Alegreu-vos, justos, * Celebreu el Senyor. Alegreu-vos. **∇.** Homes rectes, aclameu-lo. * Celebreu. Glòria. Alegreu-vos.

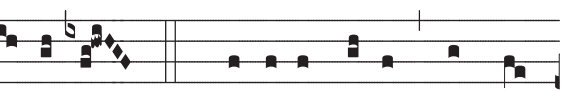
vj. T.

L æ-támi-ni in Dómi-no, * Et exsul-tá-te,

iu-sti. Læ-támi-ni. **∇.** Et glo-ri-ámi-ni, omnes re-cti

cor-de. * Et exsul-tá-te. **∇.** Gló-ri-a Patri, et Fí-

li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Læ-támi-ni.

CÀNTIC DE MARIA, ANTÍFONA: ALEGREM-NOS * de la victòria triomfal dels nostres màrtirs i gloriem-nos-en en el Senyor, que és admirable en els seus sants, en els quals ens deixà un ajut i un exemple.

j. T.

G

aude- ámus * di-lectís-simi, et de tri-umphá-li

márty-rum nostró- rum victó-ri- a glo-ri-é- mur in

Dómino, qui mi-rá-bi-lis est in sanctis su- is, in

qui-bus et præsídi- um nobis constí-tu-it, et e- xémplum.

Die ij. Septembris
IN FESTO SS. MARTYRUM
BERNARDI DE ALZIRA,
SORORUMQUE EIUS MARIÆ, ET GRATIÆ.

Sermo maior cum Octava.

(«Officia sanctorum» approbata ab illustrissimo, ac
reverendissimo D.D. Abbate Generali Cisterciensi pro
monachis S. Mariae Populeti. Tarragona, 1760.; pàg. 102-118)

AD VESPERAS

Antiphona. In splendoribus sanctorum de tenebris eductos
Bernardum, Mariam, et Gratiam, per gratiam suam regeneravit
Dominus.

Ps. 109. Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Timore Domini præventi Martyres nostri intellectum
bonum sibi fecerunt, et ideo confessi sunt Deum in corde suo.

Ant. Exortum est in tenebris lumen habitantibus in regione
umbræ mortis.

Ant. Suscitans Principes a terra inimicorum, collocavit eos cum
Principibus populi sui.

Capitulum. Sap. 3.

Iustorum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos
tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi
autem sunt in pace.

R. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine, qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cælestia. V. Unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. * Contemnentes.

Hymnus.

Tamquam trinam Christi nardum,
sanctos colimus Bernardum,
Mariam et Gratiam.

Illum fides ut ornavit,
tria vota nuncupavit
Populeti Monachus.

Hinc in pauperes profusus
delatus, non est confusus
Dei providentia.

Mox Apostatam convertit,
et ad suos se divertit
prædicandi gratia.

Sorores ad fidem ductas
frater Regulus abductas
perfidus persequitur.

Fratris frontem clavo figi,
sororum vero transfigi
colla iubet gladio.

Eia Martyres nostrates,
iam pro nobis Deo grates,
et preces effundite.

Tibi Iesu sit laus pia,
qui natus es de Maria,
cum Patre, ac Spiritu. Amen.

V. Iusti in perpetuum vivent.

R. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Magnificat.

Ant. Exultet spiritus noster in Deo salutari nostro, quia fecit potentiam in brachio suo, deponens potentes de sede, et exaltans principes humiles ad thronum gloriæ suæ.

Oratio.

Martyrum tuorum Bernardi, Mariæ, et Gratiae festum celebrantes, supplices te Domine deprecamur, ut in tua charitate radicati, et fundati, passiones huius temporis invicto, ac libenti animo sustinere valeamus. Per Dominum.

AD VIGILIAS.

Invitat. Venite adoremus Regem Regum, * Qui Martyres suos coronavit Bernardum, Mariam et Gratiam.

Ps. 94. Venite.

Hymnus.

Arbiter rerum, dator et salutis,
corda tu mutas, potes et volendo

illico ex ipsis Abrahæ nepotes
reddere saxis.

Ecce Bernardum Mahometis atra
pestis afflarat teneris ab annis,
oderat Christum, sociosque Christi
oderat omnes.

Ast ubi celso veniens Olympo
lux tua affulsit, tetigitque mentem,
totus in Christo, sociosque Christi
arsit amore.

Vota vix ardens tria nuncupavit,
quando mendicis bona congerendo,
vidit admirans nimium profusos
crescere fructus.

Laus Deo Patri, Genitoque Patris,
sit tibi compar utriusque virtus,
Spiritus, semper resonent canentium
laudibus ora. Amen.

IN I. NOCTURNO

Ant. Ametus Populeum divino lumine adductus, mundi viam
amisit, sed cæli viam invenit.

Ps. 1. Beatus vir.

Ant. Despecto legati munere, et mundi honore, soli Deo placere
cupiens, sanctæ conversationis habitum quæsit.

Ps. 2. Quare fremuerunt.

Ant. Baptismo expiatus et Bernardi nomine suscepto, tanti Patris virtutes sibi imitandas proposuit.

Ps. 4. Cum invocarem.

Ant. Nescit tarda molimina virtus Spiritus Sancti, qua impulsus statim Monachum induit, et sollemnia vota emisit.

Ps. 5. Verba mea.

Ant. Mundo, et sibi mortuus erat Bernardus, et vita eius abscondita cum Christo in Deo.

Ps. 8. Domine Deus noster.

Ant. In sacræ religionis horto, velut candens liliū plantatus virtutum omnium splendore refulsit.

Ps. 15. Conserva me, Domine.

V. Exultent iusti in conspectu Dei.

R. Et delectentur in lætitia.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos. *Cap. 8,12-19.28-39.*

Lectio j.

Fratres, debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim Spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater). Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro quod sumus filii Dei.

Si autem filii, et hæredes: hæredes, quidem Dei, cohæredes autem Christi: si tamen compatimur, ut et conglorificemur.

Responsorium j.

In charitate perpetua dilexit Bernardum Dominus, ideo attraxit eum miserans, et duxit in solitudinem: * Et locutus est ad cor eius. V. Ingredere, dilecte mi, in domum matris meæ, et in cubiculum genitricis meæ. * Et locutus.

Lectio ij.

Existimo enim, quod non sunt condignæ passiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Nam exspectatio creaturæ, revelationem filiorum Dei exspectat. Scimus autem, quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis qui secundum propositum vocati sunt sancti. Nam quos præscivit, et prædestinavit conformes fieri imaginis Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem, prædestinavit, hos et vocavit : et quos vocavit, hos et iustificavit: quos autem iustificavit, illos et glorificavit.

Responsorium ij.

Quo serius in sacræ Religionis horto plantatus, eo celerius virtutes omnes germinavit: * Quas etiam confirmavit miraculis. V. Quo enim profusus domesticos fructus in pauperes erogaret, eo abundantiores in Monasterio reperti sunt. * Quas etiam.

Lectio iij.

Quid ergo dicemus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui

iustificat, quis est qui condemnet? Christus Iesus, qui mortuus est, immo qui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

Responsorium iij.

Hospitio susceptus a Monacho Populeti Apostata, cuiusdam oppidi Parochum agente: * Quem per mutum eiusdem filium, iussu Bernardi mirabiliter loquentem, ad pristina vota revocavit. V. Qui beati viri expectans reditum, mox vita functus, et clericali veste sepultus, in monachali cuculla exhumatus apparuit. * Quem per mutum.

Lectio iv.

Quis ergo nos separabit a caritate Christi? Tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius? (Sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oves occisionis.) Sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a caritate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

Responsorium iv.

Genuflexus ante imaginem Crucifixi, zelo animarum succensus, pro omnium salute deprecabatur, et martyrii desiderio iugiter æstuans, * Frequenter exclamabat: Iesu mi, crucifixe pro me! quis mihi det, ut ego moriar pro te? V. Talis in excelso fulgebat Principe virtus! Talis in ardenti pectore fervor erat. * Frequenter. Gloria. * Frequenter.

IN II. NOCTURNO

Ant. Ad altiora mentem elevans Bernardus, ad consanguineos per evangelii prædicationem illuminandos perrexit.

Ps. 23. Domini est terra.

Ant. Ilerdam prius ad Materteram perveniens ad Christi fidem convertit, ac potenter in ea instruxit.

Ps. 32. Exultate.

Ant. Ut fratri suo iam Regulo causam adventus exposuit, ei mortem minatus est. si Christum prædicare auderet.

Ps. 33. Benedicam Dominum.

Ant. At sanctus frater Reguli minis insuper habitis, sorores aggressus ad Christi fidem convertit, et in ea perfecte firmavit.

Ps. 45. Deus noster refugium.

Ant. Quas cum sacro expiasset baptismate, alteram Mariam, Gratiam alteram nuncupavit, et Cisterciensi Ordini addixit.

Ps. 64. Te decet.

Ant. Fuit in tribus Dei servis unus spiritus, una fides, una voluntas tradendi corpora sua propter Deum ad supplicia.

Ps. 78. Deus venerunt gentes.

V. Iustorum animæ in manu Dei sunt.

R. Et non tanget illos tormentum mortis.

Lectio v.

Bernardus olim Ametus arabico vocabulo appellatus,

Almanzorii Reguli Carletensis filius, in aula Regis Saraceni Valentiae educatus, adeo prudentia, et industria claruit, ut ab ipso Valentino Rege ad pertractanda graviora Regni negotia Legatus in Cataloniam missus fuerit. Sed in itinere ad Monasterium Populeti Cisterciensis Ordinis prodigiose digressus, illorum Monachorum sanctis colloquiis adeo commotus est, ut abiuratis moribus Mahometicae sectae, et deposito Ameti nomine, aqua baptismali ablutus fuerit, Bernardi nomine suscepto. Deinde monasticum institutum in eodem Monasterio amplexus, quo serius ad Christi fidem conversus fuerat, eo celerius ad perfectionem contendebat.

Responsorium v.

Apostolico zelo accensus Vir iustus, ad consanguineos perrexit, ut eos educeret de tenebris ad lucem: * De potestate Satanæ ad Deum. V. Ilerdæ quidem Materteram ad Christi fidem convertit. * De potestate.

Lectio vj.

Monasterii Cellerarius ab Abbate institutus, ad eundem postea delatus de bonorum profusione in pauperes, adeo exacte dati, et accepti rationem reddidit, ut fructus omnes, pecuniamque redundare palam constiterit, ac si pluribus duplo congregatis, nihil omnino ex eis haustum fuisset. Celebre hoc miraculum, alia consecuta sunt. Nam cum hospitio exceptus esset a cuiusdam oppidi Parocho, qui tamen erat Monachus Populeti Apostata, eius filium, quem famulum crediderat, surdum fecit audire, et mutum loqui, quo portento exterritus Apostata in Religionis propositum revocatus est. Præstolans autem Bernardi reditum, vita functus, et clericali veste sepultus, redeunte Viro Dei, et una cum populi multitudine sepulchrum scrutante,

monachali indutus cuculla exhumatus apparuit.

Responsorium vj.

Valentiam ingressus, fratrem suum iam Carleti Regulum, perfidum æmulatorem paternarum traditionum inveniens: * Induratum corde deservit. V. Sorores vero dociles, Deo cooperante, ad Deum adduxit. * Induratum.

Lectio vij.

Charitate in Deum, zelo animarum, et martyrii desiderio iugiter ardebat. Unde pergens ad illuminandos quos posset, ac præsertim consanguineos per Evangelii prædicationem, id primum Ilerdæ præstitit in Matertera: deinde ingressus Valentiam Almanzorium fratrem, sororesque Zaydam, et Zoraydam aggressus; indurati Reguli minis insuper habitis, sorores ad Christi fidem perductas sacro expiavit baptisate, alteram Mariam, alteram appellans Gratiam, quas etiam Cisterciensi Ordini destinatas a freternis ædibus secum abduxit. Quibus compertis, fugientesque assecutus in sylva, Tyrannus potius, quam frater, Bernardi frontem coram sororibus ferreo clavo confodi iussit, Mariam vero, et Gratiam in fide immobiles, gladio transfigi mandavit. Quorum corpora feris exposita, cum diu illæsa permansissent, in ipso martyrii loco sepulta fuerunt.

Responsorium vij.

Agnoscens autem sorores suas expositas apostatandi periculo, si permanerent in fraterna domo, fugam illis consuluit, quæ media nocte egressæ, * Superno splendore ducuntur. V. Quam pulchri sunt gressus vestri filiæ Principis, egredientes de cognatione vestra! * Superno splendore.

Lectio viij.

Diutius mansere ignota sacra pignora, quoadusque sub Iacobo primo Aragoniæ Rege cælestibus signis detecta, ab ipso honorifico sacello, et marmoreo tumulo donata sunt, non procul ab Alzira nobili oppido, a quo gloriosus Martyr sanctus Bernardus de Alzira cognominatur. Quem oppidani anniversaria festivitate, ut Patronum colunt, multique alii propitium, ac potentem apud Deum intercessorem experiuntur. Quorum etiam sanctorum Martyrum Reliquiæ insignes Populetum translatae religiosissime venerantur.

Responsorium viij.

Albescente aurora Bernardum sibi obvium aspicientes sorores; Quis (inquiunt) nos separabit a charitate Christi? * Non mors, non vita, non periculum, non gladius. V. Sive enim vivimus, sive morimur, victimæ solius Domini sumus. * Non mors. Gloria Patri. * Non mors.

IN III. NOCTURNO

Ant. Deduxit Dominus sanctos suos in via mirabili, et in luce stellarum per noctem, fugientes a cognatione sua, ut Christo securius adhærerent.

Cantic. Iustorum animæ *de Commun. Mart.*

V. Gloriosus Deus in sanctis suis.

R. Mirabilis in maiestate sua.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. *Cap. 21,9-19.*

Lectio ix.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cum audieritis prælia, et seditiones nolite terreri: oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ. *Homil. 35. in Evang.*

Mors iustorum bonis in adiutorium est, malis in testimonium, ut inde perversi sine excusatione pereant, unde electi exemplum capiunt ut vivant. Sed auditis tot terroribus, turbari poterant infirmorum corda, atque ideo consolatio adiungitur cum protinus subinfertur: Ponite ergo in cordibus vestris non præmeditari quemadmodum respondeatis. Ego enim dabo vobis os, et sapientiam, cui non poterunt resistere, et contradicere omnes adversarii vestri.

Responsorium ix.

Bernardus fratri persequenti obviam factus, ab eo frontem clavo coram sororibus confodi iussus, animam Deo reddidit: * Gratum testatus animum erga suum Redemptorem. V. Si enim Christus pro Bernardo clavis cruci affixus, Bernardus pro Christo est clavo confossus. * Gratum testatus.

Lectio x.

Ac si aperte membris suis infirmantibus dicat: Nolite terreri, nolite pertimescere; vos ad certamen acceditis, sed ego prælior: vos verba editis, sed ego sum qui loquor. Trademini autem a parentibus, et fratribus, et cognatis, et amicis, et morte ex vobis afficient. Minorem dolorem mala ingerunt, quæ ab extraneis inferuntur. Plus vero in nobis ea tormenta sæviunt, quæ ab illis patimur, de quorum mentibus præsumebamus: quia cum

damno corporis mala nos cruciant amissæ charitatis.

Responsorium x.

Ipo per martyrium coronato impius frater sorores ambas nunc blanditiis, nunc terroribus a proposito divellere conatur: sed illæ immobiles, * Nec precibus flectuntur, nec minis. V. Fortis est enim ut mors dilectio, qua Christo sunt desponsatæ: * Nec precibus.

Lectio xj.

Hinc est enim, quod de Iuda traditore suo per Psalmistam Dominus dicit: Homo pacis meæ, in quo sperabam, et qui edebat panes meos ampliavit adversum me supplantationem. Ac si de traditore suo apertis vocibus dicat: Transgressionem eius tanto gravius pertuli, quanto hanc ab eo, qui meus esse videbatur, sensi. Omnes ergo electi, quia summi capitis membra sunt, caput quoque suum in passione sequuntur, ut ipsos quoque adversarios in sua morte sentiant, de quorum vita præsumebant, et tanto eis crescat merces operis, quanto eis virtutis lucrum proficit ex alienæ damno charitatis.

Responsorium xj.

Sorores in fide immobiles exosus impius frater, gladio percuti iubet quem forti excipientes animo, * Ad osculum sponsi feliciter pervenerunt. V. Osculetur me osculo oris sui. * Ad osculum.

Lectio xij.

Sed quia dura sunt, quæ prædicuntur de afflictione mortis, protinus consolatio subditur de gaudio resurrectionis, cum dicitur: Capillus de capite vestro non peribit. Scimus, fratres,

quia caro incisa dolet, capillus incisus non dolet. Ait ergo Martyribus suis: Capillus de capite vestro non peribit. Videlicet aperte dicens: Cur timetis ne pereat, quod incisum dolet, quando, et illud in vobis perire non potest, quod incisum non dolet?

Responsorium xij.

Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine, qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cælestia. V. Unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. * Contemnentes. Gloria Patri. * Contemnentes.

Hymn. Te Deum.

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. *Cap. 21,9-19.*

In illo tempore, dixit Iesus discipulis suis. Cum audieritis prælia, et seditioes, nolite terreri, oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis: Surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: Et terræmotus magni erunt per loca, et pestilentia, et fames, terroresque de cælo, et signa magna erunt. Sed ante hæc omnia iniicient vobis manus suas, et persequentur tradentes in Synagogas, et custodias, trahentes ad reges et præsides propter nomen meum: continget autem vobis in testimonium. Ponite ergo in cordibus vestris non præmeditari quemadmodum respondeatis. Ego enim dabo vobis os, et sapientiam, cui non poterunt resistere, et contradicere omnes adversarii vestri. Trademini autem a parentibus, et fratribus, et cognatis, et amicis, et morte afficient ex vobis; et eritis odio omnibus propter nomen meum; et capillus de capite vestro non peribit. In patientia vestra

possidebitis animas vestras. R. Amen.

Hymn. Te decet laus.

Orat. Martyrum tuorum.

AD LAUDES.

Ant. Laudet devote Dominum præsens chorus, qui fratres nostros, et Martyres suos facit exultare in gloria, et lætari in cubilibus suis.

Ps. Dominus regnavit *cum reliquis*.

Capitulum. Sap. 3.

Iustorum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

R. *br.* Exultent iusti: * In conspectu Dei. Exultent. V. Et delectentur in lætitia. * In conspectu Dei.

Hymnus.

Nullus incenso, modus est amori,
iam diu sacris agitata flammis,
ire Bernardi pietas in ipsos
æstuat enses.

Ergo in antiquam patriam reversus
unde sectator Mahometis olim
venerat, sese Mahometis hostem
sistit apertum.

Mox suas victor geminas sorores,
agmini Christi glomerat; Mariæ,
Gratiæ et nomen tribuit renatis
flumine sacro.

Ardet Almanzor, rabieque frendet;
frater, et fratris terebrare clavo
præcipit frontem, gladiis sororum
guttura figi.

Laus Deo Patri, Genitoque Patris,
sit tibi, compar utriusque virtus
Spiritus; semper resonent canentum
laudibus ora. Amen.

V. Iusti in perpetuum vivent.

R. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Benedictus

Ant. Benedictus Dominus Deus fratrum nostrorum, qui eorum
vocatione ampliavit Ecclesiam suam, eorum felici coronatione
supernam lætificavit civitatem suam, eorum solemnem
recordatione præsentem hodie consolatur familiam suam.

Orat. Martyrum tuorum., *et dicitur ad omnes Horas.*

AD PRIMAM.

Ant. Errantibus a via veritatis illuxit lumen iustitiæ, et sol
intelligentiæ ortus est eis.

Capitulum 1 Tim. 1.

Regi sæculorum immortalis, et invisibilis, soli Deo honor et gloria: in sæcula sæculorum. Amen.

V. Exurge, Christe, adiuva nos.

R. Et libera nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

Ant. Tres sunt ex nostris hodie fideles, qui testimonium dant in terra, quasi uno ore laudantes, et benedicentes Dominum.

Capitulum. Sap. 3.

Iustorum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

V. Exultent iusti in conspectu Dei.

R. Et delectentur in lætitia.

AD SEXTAM.

Ant. Qui eratis sicut oves errantes, conversi estis nunc ad Pastorem, et Episcopum animarum vestrarum.

Capitulum. Sap. 10.

Reddidit Deus iustis mercede laborum suorum, et deduxit illos in via mirabili, et fuit illis in velamento dici, et in luce stellarum per noctem.

V. Iustorum animæ in manu Dei sunt.

R. Et non tanget illos tormentum mortis.

AD NONAM.

Ant. Eratis aliquando tenebræ: nunc autem lux in Domino.

Capitulum. Sap. 3.

Fulgebunt iusti, et tamquam scintillæ arundineto discurrent, iudicabunt nationes, et dominabuntur populis, et regnabit Dominus illorum in perpetuum.

V. Gloriosus Deus in Sanctis suis.

R. Mirabilis in Maiestate sua.

IN II. VESPERIS.

Ant. In charitate perpetua dilexit eos Dominus, ideo attraxit eos miserans.

Psalmi Dixit Dominus cum reliquis de Dominica.

Ant. In dilectione Dei radicati, et fundati Christi fidem constantissime servaverunt.

Ant. Per iram homicidii fraterni occumbentes honestavit Deus in laboribus, et complevit labores illorum.

Ant. Laudemus Principes nostros, quos et electio pares, et labor similies, et finis fecit æquales.

Capitulum. Sap. 3.

Iustorum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

R. br. Sancti tui Domine * Benedicent te. Sancti tui. *V.* Gloriam regni tui dicent, et potentiam tuam loquentur. * Benedicent te.

Hymn. et V. ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat.

Ant. Gaudeamus dilectissimi, et de triumphali Martyrum nostrorum victoria gloriemur in Domino, qui mirabilis est in sanctis suis, in quibus et præsidium nobis constituit, et exemplum.

Orat. Martyrum.

PRIVATIS DIEBUS INFRA OCTAVAM.

AD VIGILIAS.

Ps. Venite in direct.

Hymn. Arbiter rerum, ut in die.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Ametus Populeum divino lumine adductus, mundi viam amisit, sed cæli viam invenit.

Psalmi de feria occurrente.

Ant. Mundo, et sibi mortuus erat Bernardus, et vita eius abscondita cum Christo in Deo.

Ant. Fuit in tribus Dei servis unus spiritus, una fides, una voluntas tradendi corpora sua propter Deum ad supplicia.

V. Exultent iusti in conspectu Dei.

R. Et delectentur in lætitia.

Benedictio. Quorum festum colimus ipsi intercedant pro nobis ad Dominum. R. Amen.

Lectio br. Ad Ephes. Cap. 8.

Fratres, eratis aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino. Ut filii lucis ambulare, fructus enim lucis est in omni bonitate, et iustitia, et veritate. Tu autem Domine. R. Deo gratias.

R. Gloriosus Deus * In sanctis suis. Gloriosus. V. Mirabilis in maiestate sua. * In sanctis suis.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. Sap. 10.

Reddidit Deus iustis mercede laborum suorum, et deduxit illos in via mirabili, et fuit illis in velamento dici, et in luce stellarum per noctem.

V. Iustorum animæ in manu Dei sunt.

R. Et non tanget illos tormentum mortis.

Oratio. Martyrum tuorum.

Reliqua ut in die.

SABBATO INFRA OCTAVAM.

Ad Vesp. Antiphonæ, et Psalmi ut in die. A Cap. de Dominica occurrente.

Pro commem. Octavæ.

Ant. Exultet, nisi occurrat festum Nativitatis B. V. Mariæ in Dom. quia tunc non fit commem. Octavæ in Vesp. Sabbati.

DOMINICA INFRA OCTAVAM.

Fit de ea cum commem. Octav. in Laudibus, et Vesp. ut in die festi, nisi occurrat Festum Nativitatis B.V. Mariæ, quia tunc in Laudibus non fit commem. octavæ, sed tantum Dominicæ occurrentis. Et tunc in Vesp. fit commem. Diei octavæ Antiph. Exultet. Item Dominicæ occurrentis, et tandem S. Gorgonii.

Die ix Septembris

OCTAVA SS. BERNARDI, MARIÆ, ET GRATIÆ MART.
xij. Lect. et M.

IN I. VESPERIS

Omnia de Nativitate B.V. Mariæ, cum comm. Octavæ SS. Martyrum. Ant. Exultet spiritus, ut in prim. Vesp. festi. Postea fit commemor. S. Gorgonii Martyris.

Ant. Beatus vir, qui suffert tentationem, quia cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus his, qui diligunt eum.

V. Iustus germinabit sicut liliū.

R. Et florebit in æternum ante Dominum.

Oratio.

Sanctus tuus, Domine, Gorgonius sua nos intercessione lætificet, et pia faciat solemnitate gaudere. Per Dominum nostrum.

AD VIGILIAS.

Omnia, ut in die, preter seqq.

IN I. NOCTURNO.

De libro Sapientiæ. *Cap. 5,1-7.14.16-21*

Lectio j.

Stabunt iusti in magna constantia adversus eos qui se angustiaverunt,

et qui abstulerunt labores eorum. Videntes turbabuntur timore horribili, et mirabuntur in subitatione insperatæ salutis, dicentes intra se, pœnitentiam agentes, et præ angustia spiritus gementes: Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum, et in similitudinem improperii. Nos insensati vitam illorum æstimabamus insaniam, et finem illorum sine honore.

R. In charitate.

Lectio ij.

Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illorum est. Ergo erravimus a via veritatis, et iustitiæ lumen non luxit nobis, et sol intelligentiæ non est ortus nobis. Lassati

sumus in via iniquitatis et perditionis, et ambulavimus vias difficiles, viam autem Domini ignoravimus. Talia dixerunt in inferno hi qui peccaverunt.

R. Quo serius.

Lectio iij.

Iusti autem in perpetuum vivent, et apud Dominum est merces eorum, et cogitatio illorum apud Altissimum. Ideo accipient regnum decoris, et diadema speciei de manu Domini: quoniam dextera sua teget eos, et brachio sancto suo defendet illos.

R. Qui beati viri.

Lectio iv.

Accipiet armaturam zelus illius, et armabit creaturam ad ultionem inimicorum. Induet pro thorace iustitiam, et accipiet pro galea iudicium certum. Sumet scutum inexpugnabile æquitatem: acuet autem duram iram in lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

R. Genuflexus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio v.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 47 de Sanctis

Quotiescumque, fratres charissimi, sanctorum Martyrum solemnia celebramus, ita ipsis intercedentibus, exspectemus a

Domino consequi temporalia beneficia: ut ipsos Martyres imitando, accipere mereamur æterna. Ab ipsis enim sanctorum Martyrum in veritate festivitatum gaudia celebrantur, qui ipsorum Martyrum exempla sequuntur.

R. Apostolico zelo.

Lectio vj.

Solemmitates enim Martyrum, exhortationes sunt, martyriorum: ut imitari non pigeat, quod celebrare delectat. Sed nos volumus gaudere cum sanctis: et tribulationem mundi nolumus sustinere cum ipsis. Qui enim sanctos Martyres, in quantum potuerit, imitari noluerit; ad eorum beatitudinem non poterit pervenire.

R. Valentia ingressus.

Lectio vij.

Sed et Paulus Apostolus prædicat dicens: Si fuerimus socii passionum, erimus et consolationum. Et Dominus in Evangelio: Si mutandus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit. Recusat esse in corpore, qui odium non vult sustinere cum capite.

R. Agnoscens.

Lectio viij.

Sed dicit aliquis: Et quis est qui possit beatorum Martyrum vestigia sequi? Huic ego respondeo, quia non solum Martyres, sed etiam ipsum Dominum cum ipsius adiutorio, si volumus, possumus imitari. Audi non me, sed ipsum Dominum generi humano clamantem: Discite a me, quia mitis sum et humilis

corde. Audi et Petrum Apostolum admonentem: Christus passus est pro nobis, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia eius.

R. Albescente aurora.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. *Cap. 21,9-19.*

Lectio ix.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cum audieritis prælia, et seditiones nolite terreri: oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ. *Homil. 35. in Evang.*

Dominus, ac Redemptor noster perituri mundi præcurrentia mala denuntiat, ut eo minus perturbent venientia, quo fuerint præscita. Minus enim iacula feriunt, quæ prævidentur; et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præscientiæ clypeum munimur. Ecce enim dicit: Cum audieritis prælia et seditiones, nolite terreri; oportet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis.

R. Bernardus fratri.

Lectio x.

Pensanda sunt verba Redemptoris nostri, per quæ nos aliud interius, aliud exterius passuros esse denuntiat. Bella quippe ad hostes pertinent, seditiones ad cives. Ut ergo nos indicet

interius, exteriusque turbari, aliud nos fatetur ab hostibus, aliud a fratribus perpeti. Sed his malis prævenientibus, quia non statim finis sequatur, adiungit: Surget gens contra gentem.

R. Ipso per martyrium.

Lectio xj.

Ultima tribulatio multis tribulationibus prævenitur: et per crebra mala quæ præveniunt indicantur mala perpetua quæ subsequenter. Et ideo post bella, et seditiones non statim finis, quia multa debent mala præcurrere, ut malum valeant sine fine nuntiare. Sed cum tot signa perturbationis dicta sint, oportet ut eorum consideratione breviter per singula perstringamus, quia necesse est, ut alia e cælo, alia e terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur.

R. Sorores in fide.

Lectio xij.

Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbatio hominum: erunt terræ motus magni per loca, ecce respectus iræ desuper: erunt pestilentia, ecce inæqualitas corporum: erit fames, ecce sterilitas terræ: terroresque de cælo, et tempestates, ecce inæqualitas aeris. Quia ergo omnia consummanda sunt, ante consummationem omnia perturbantur: et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur, ut impleatur quod dicitur: Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

R. Hæc est vera.

Evangelium ut in die: Cum audieritis prælia.

AD LAUDES.

Omnia ut in die.

Et fit comm. Octavæ Nativitatis B. Virginis Mariæ.

Ant. Nativitatem hodiernam perpetuæ Virginis Genitricis Dei Mariæ solemniter celebremus, quæ ut aurora fulgens processit, alleluia.

V. Nativitas est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

R. Cuius vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Oremus.

Famulis tuis, quæsumus Domine, cælestis gratiæ munus impertire, ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Nativitatis eius votiva solemnitas, pacis tribuat incrementum.

Deinde Commemor. S. Gorgonii.

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me, dicit Dominus.

V. Justus germinabit sicut lilium.

R. Et florebit in æternum ante Dominum.

Oremus.

Sanctus tuus, Domine, Gorgonius sua nos intercessione lætificet, et pia facia solemnitate gaudere. Per Dominum nostrum.

AD HORAS ET VESPERAS.

Omnia ut in die, et in Vesperis fit commem. Nativitatis B. Mariæ.

Ant. Nativitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo; ex te enim ortus est sol iustitiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem donavit nobis vitam sempiternam.

V. Nativitas est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

R. Cuius vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Oremus.

Famulis tuis, quæsumus Domine, cælestis gratiæ munus impertire, ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Nativitatis eius votiva solemnitas, pacis tribuat incrementum.

Si dies Octava venerit in Dominica fit de Festo SS. Nominis B.V. Mariæ cum commem. Octavæ ut utrisque Vesperis, et Laudibus.